

Szeretett Testvérek, ma valami olyasmiről szeretnék beszélni, ami különösen a nyugati világban sok embert foglalkoztat... Ez egy olyan kifejezés, amely rendszeresen **trendi** a közösségi médiában. Ez a **"Deconstruction" – dekonstruálás, lebontás**. Mit jelent ez? Azt, amikor emberek elmesélik, hogyan veszítették el a hitüket. Általában olyan emberekről van szó, **akik keresztény családban vagy gyülekezetben nőttek fel**, keresztény nevelést kaptak, akár gyermek- vagy felnőttkorukban megkeresztelkedtek. Mindenesetre olyan emberekről, akik **kereszténynek vagy hívőnek nevezték magukat**, majd azt mondták: *Isten veled, Isten!* – így magyarul, talán még frappánsabban szól annak a bizonyos tv műsornak a címe, ami itt Hollandiában, már több, mint 10 éve fut: „Adieu God!” - amiben holland értelmiségiek, vagy celebek mesélik el dekonstruálási történeteiket.

Tehát: nagyon sokan dekonstruálnak manapság, és **búcsút intenek gyermekkoruk, fiatalkoruk hitének**. S mindegyik történet egyedülálló. Egyesek számára ez a folyamat **keserű és fájdalmas**, másoknak **megkönnyebbülés**, fellélegzés, ismét másoknak **gyászhoz** hasonló. El tudom képzelni, hogy a jelenlévők között is vannak, akik ilyen folyamaton mentek keresztül... **vagy maguk, vagy egy szeretett személy esetében**: egy gyermek, egy szülő, egy testvér, egy barát esetében... és akkor felmerül a kérdés: **hogyan kell az egyháznak Isten Igéje fényében tekinteni az ilyen történetekre, melyekben az emberek lebontják a hitüket?**

Hogy a világ miként tekint a hitehagyott emberekre, világos: az elfogadás, tolerancia és pluralizmus fényében nagyon pozitívan. Minden dekonstrukciós történetet ünnepelni szeretne, mint valami csodálatos, hiteles, személyes felszabadulási folyamatot. Gondolom, mondanom sem kell, hogy a Biblia sokkal figyelmeztetőbben beszél erről.

Ilyen kemény, erős szavakat hallottunk a Zsidókhoz írt levélben, 6:4: *"Mert lehetetlen, hogy azok, akik egyszer megvilágosodtak, akik megízlelték a mennyei ajándékot, és részesedtek a Szentlélekben, 5. és megízlelték Isten jó Igéjét és a jövő világ erőit, 6. és utána elestek, újra megtérjenek, mert saját maguk számára újra keresztre feszítik az Isten Fiát, és nyilvánosan megszégyenítik."*

A Biblia azokra az emberekre, akik valamikor hittek, majd elhagyták hitüket, azt a szót használja, hogy **„elesettek”**. Akik elestek a hitüktől. És talán nincs másik könyv a Bibliában, mint a **Zsidókhoz írt levél**, amely olyan sokat beszélne az elesettekről, hitehagyottakról. És ez érthető, mert ez a levél elsősorban azért íródott, hogy **megóvja a zsidó keresztényeket bizonyos judaizáló tanítók befolyásától**, akik azt akarták, hogy a zsidó keresztények elhagyják hitüket, is visszatérjenek eredeti vallásukhoz, a rabbinikus judaizmushoz, a cselekedetek vallásához, és ne a Krisztus keresztségének kegyelmében bízzanak. A levél írója többször is figyelmeztetésként használja ezt: **tartsatok ki, maradjatok hűek a hitben, ne tévelyegjetelek...** mert: Zsidók 2:3 *"hogyan menekülünk meg, ha ilyen nagy üdvösséget elhanyagolunk, amelyet kezdetben az Úr hirdetett, és amelyet azok erősítettek meg nekünk, akik hallották őt."* Vagy a Zsidók 3-ban azt a példát használja, hogy az izraeliták mind kijöttek Egyiptomból, de **engedetlenségük és hitehagyásuk miatt nem mindannyian** mehettek be az ígért földjére (egy egész nemzedék nem). Tehát a Zsidókhoz írt levél írója nem másról, mint az üdvösség elvesztéséről beszél. És éppen ebben rejlik ennek a kérdésnek a súlya... – aki hitét hagyja el, üdvösségét veszíti el.

EGYSZER MEGVÁLTOTT, ÖRÖKKÉ MEGVÁLTOTT?

De ez egy másik kérdést is felvet. Mi az, hogy az üdvösség elvesztése? Ez egyáltalán lehetséges? Hiszen a Biblia rendszeresen beszél arról, hogy azok, akik hitre jutnak... soha nem

veszítik el üdvösségüket. Például Jézus mondja: "János 5:24 Bizony, bizony, mondom nektek: *Aki hallja az én igémet és hisz annak, aki engem elküldött, örök élete van és nem jut ítéletre, hanem átment a halálból az életbe.*" Átment... múlt idő...befejezett, megváltoztathatatlan cselekvés – annak az örök élet már elkezdődött. Vagy az Efézus 1-ben Pál azt írja, hogy a hívők számára igaz, hogy **Isten a világ megalapítása előtt kiválasztott minket**, hogy az ő gyermekei legyenek. Isten **örök határozata nem vonható vissza**. És emellett ott van még Jézus csodálatos ígérete: "János 10:28 *És én örök életet adok nekik, és soha nem vesznek el, és senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.*" Jézus Úr és hű az Ő ígéretéhez. Tehát egyszer megváltott, örökké megváltott? A Biblia azt mondja **"igen", mert az üdvösség nem az ember döntésén alapul, hanem Isten megváltozhatatlan döntésén** – amiből aztán az ember választása következik.

De mi van a **hitehagyottakkal**? A **dekonstruálókkal**? Az **elesettekkel**? Azokkal az emberekkel, akik azt mondják **"Isten veled, Isten"**? Hát akkor ők mégis kiestek Krisztus kezéből? Nos... a Szentírás válasza erre az, hogy azok, akik elhagyják a Krisztus evangéliumát, **igazából sosem születtek újjá**, soha nem jutottak el igaz hitre. 1 János 2:18 *"Gyermekeim, itt az utolsó óra; és ahogy hallottátok, hogy jön az antikrisztus, már most is sok antikrisztus jött, amiből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. 19. Közülünk mentek ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna. De nyilvánvalóvá kellett válniuk, hogy nem mind közülünk valók."* – Tehát a Szentírás úgy beszél a hitehagyottakról, mint akiknél a hit nem is volt jelen.

És szinte **hallom azt a sok embert, akik** könyveket írnak, podcastokat készítenek, televíziós műsorokban szerepelnek – ahogyan **kórusban mondják**: Pedig nálam igaz volt! Én tényleg hittem...igazán hittem...És most már nem.

A FÖLD ÉS A MAG

Egyszer hívő, mindig hívő, egyszer megváltott, mindig megváltott? Hajlamosak vagyunk nagyon **fekete-fehéren nézni** ezt a kérdést, és ezzel elveszítjük azt az árnyalatot, amit az Írás nyújt. Mert a Zsidókhoz írt levél írója más szavakkal mondja ugyanazt, amit Jézus mondott egy példázatban, ami sokkal árnyaltabbá teszi a kérdést. Ez a példázat a földdel és a maggal kapcsolatban van. A Zsidókhoz írt levélben azt olvassuk: "Zsidók 6:7 *Mert a föld, amely beissza a gyakran ráhulló esőt, és hasznos növényt terem azoknak, akikért művelik, áldást kap Istentől; 8. de amelyik tövist és bojtortjánt terem, haszontalan, közel van az átokhoz, amelynek vége megégetés.*" Az **egyik föld hasznos növényeket** terem, a másik pedig töviseket és bojtortjánt. Ezt olvassuk Jézus példázatában is: "**Lukács 8:11** *A példázat pedig ez: A mag az Isten igéje. 12. Az útfélen levők azok, akik hallják; azután eljön az ördög, és kiragadja az igét szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek. 13. Akik a köves földön vannak, azok, akik amikor hallják az igét, örömmel fogadják, de nincs gyökerük; egy ideig hisznek, de a megpróbáltatás idején elszakadnak. 14. Ami a tövisek közé esett, azok, akik hallják, de az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei elfojtják, és nem érlelnek gyümölcsöt. 15. Ami pedig a jó földbe esett, azok, akik hallják az igét, tiszta és jó szívvel megőrzik, és termést hoznak állhatatosan.*" – Meg kell értenünk, hogy **Jézus szavai szerint léteznek** olyan emberek, akik **eljutottak valamilyen hitre**, de ez a **hit nem volt teljes**, nem eresztett gyökeret, nem növekedett, nem hozott gyümölcsöt...és végül elhagyják az egyházat. Soha nem voltak igazi hívők, de ez nem jelenti azt, hogy nem érezték úgy, hogy hitük van. **Az igaz hívők, tehát akiket Isten magának rendelt, azok, akik hitükben kitartanak, akik gyümölcsöt hoznak.**

Épp ezért szól annyira erőteljesen a felszólítás a Zsidókhoz írt levélből, **hogy maradjunk hűségesek és állhatatosak.** "Zsidók 3:14 *Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha a kezdeti bizalmat mindvégig szilárdan megtartjuk.*" S ennek folytatásában ott van a figyelmeztetés: **tarts ki a hitben, mert ha elhagyod...** akkor „lehetetlen, hogy aki ezt az evangéliumot megízlelte, majd elutasította, később ismét megtérjen”.

MAGUNKRA SZIGORÚAN, MÁSOKRA NAGYLELKÜEN

Akkor mindennek vége? Na de ha így van, **akkor mi lesz a dekonstruáló felebarátainkkal?** Akkor minden remény elveszett? Nincs visszaút Istenhez? Az „Isten veled, Isten” végleges? Mit tegyünk azokkal, akik elhagyják hitüket? Hagyjuk abba a velük való beszélgetést? Hagyjuk abba a hitünk bizonyágtételét? Hagyjuk abba az imádkozást értük? Hát Isten nem mindig megbocsátó?

Gyülekezet... Isten Igéjének nagyon **éles:** *lehetetlen a hitehagyottaknak újra megtérniük...* de jól tesszük, ha ezeket a szavakat nagyon szigorúan alkalmazzuk saját magunkra, és **nagyon nagylelkűen másokra.** Mert mások **üdvösségi állapotának** megítélése nem a mi dolgunk... Istennek hála! És annak megítélése sem, hogy valakinek **hite valódi vagy látszólagos...** Istennek hála! Sőt... valaki üdvösségi állapotának a megítélése még csak lehet, hogy nem is a másik dolga... Hála Istennek! És épp **ebben rejlik az úgynevezett hitehagyottaknak is a bátorítás.** Mert lehet, hogy azt mondják: „igen, akkor, ifjúkoromban olyan erősen éreztem... ennek valódinak kellett lennie... és most már eltűnt. És most olvasom a Bibliából, hogy így számomra nincs visszatérés... „– de talán egy ilyen ember **lehet, hogy nem is tudja elképzelni, mit jelent az ember számára,** amikor a Szentlélek munkálkodik benne, hogy valamit megérezzen, vagy megértsen - Hanem egyenesen **be is költözik az ember belsejébe** és újjá tesz mindent. És ez a remény mindig megmarad. Ez az ígéret megmarad. És folyton szól hozzánk: a Szentírásból és a szószékről, és minden embertől, aki erről az evangéliumról tesz bizonyosságot: *térjete meg, mert elközelített az Isten országa.* Nem „térjete meg újra”, nem „térjete meg holnap”, nem „térjete meg minden nap”... **hanem térjete meg ma... igazán.**

Tehát egy hívőnek ezeket a szavakat nagyon nagylelkűen, hívogatón kell ezt másokra nézve alkalmaznia, de **nagyon szigorúan saját magára** nézve: hogyha elhagyod a hitet, amit valaha vallottál, amiért tudatos döntést hoztál, akkor megfosztod magad Jézus keresztségének a gazdagságától. Vagy a Zsidókhoz írt levél ezt mondja: **újra keresztre feszítéd Isten Fiát, és nyilvánosan megszégyeníted Őt.** Azt tanúsítod, hogy az a hely, ahol egykor azt mondtad, hogy **meghalsz a bűn számára, és Isten számára élővé válsz** – valójában nem volt elég erős ahhoz, hogy valóban új életet adjon neked.

Tegyük fel, **hogy egy férfi és egy nő összeházasodik,** és megígérik, hogy csak egymásnak lesznek hűségesek. És tegyük fel... hogy minden nap **újra meg újra megszegik ezt az ígéretet,** és a nap végén azt mondják: *bocsánat, nem kellett volna tennem...de holnaptól már nem fogom tenni!* Tudom, hogy megígértem a hűséget, de most már tényleg... Mennyi hitelesség marad még az ígéretedben? Miért gondolnád, hogy **most már tényleg igaz** lesz? – **hányszor kellene ennek megtörténnie,** hogy már ne vegyük komolyan? Nos... a Zsidókhoz írt levél szerint **már egy alkalom is túl sok.** Mert itt nem **csak emberi ígéretről van szó, hanem Krisztus keresztségéről.** Miért gondolnád, **hogy az a csodálatos kereszt,** amely a görögnek bolondság, a zsidónak botránkozás, **de a hívő embernek Isten ereje a megváltáshoz.** Erő ahhoz, hogy valóban meghalj a régi életed számára, és új életre támadj... S hogyha ezt egyszer elfogadod, majd elhagyod...és aztán újra a kereszthez térsz...azáltal azt mondod: akkor nem volt elég erős, és most már az?

Ezért mondom mindegyre, hogy ha valaki rákérdez, **hogy mi hitünknek az alapja** – és bármi másról **kezdünk el beszélni, mint a Krisztus keresztyéről...** alaptalan, lényegtelen... ingatag... Hogyha arról beszélünk, hogy **mit éltünk át**, mit **gondolunk**, vagy mit **érzünk**... tehát hogyha hitünket *érzésre, értelemre, tapasztalatra, cselekedetekre* alapozzuk... az mindig ingatag marad. De ha arra **összpontosítunk, amit Ő tett...** akkor az Ő erejében és keresztyében, az Ő halálában és feltámadásában **leljük hitünk egyetlen alapját.**

Tehát testvéreim: **Isten veled, Isten? Adieu God?** A kereszty elengedése? **Ezt csak egyszer teszed meg.** És ezért hangzik mindazoknak, akik azt hiszik, hogy ezt megtették... Az Ő **kegyelme nagyobb, mint gondolnád...** és talán olyan kegyelem gazdagsága vár rád, amit még soha nem ízeleltél meg, és talán most először igazán: térjtek meg, mert elközelített az Isten országa!

És ezért hangzik mindazoknak, **akik meggyőződtek a Szentlélek munkájáról:** kapaszkodj a Krisztus keresztyébe... Mert az a kereszty elég erős ahhoz, **hogy ellenálljon a viharoknak, a szenvedéseknek és a kísértéseknek.** Áll a Krisztus szent keresztye. Elmúlás ér rom felett. Krisztusban beteljesedve látom üdvösségemet. **ÁMEN**

Uram, Istenünk... Áldunk Téged, mint Atya, Fiú és Szentlélek, igaz Isten. Áldunk Teremtő Urunkként, aki uralkodsz fölöttünk, és igazgatód életünket, Megváltónkként, aki közel jöttél hozzánk, és Vigasztalónkként, aki hitet ajándékozol, megszentelsz és bennünk lakozol. Köszönjük, Urunk, hogy így közeledsz hozzánk, és minket így vonsz magadhoz... Jó nekünk látni, hogy a Te szereteted hová vezet... A lényünk legmélyére. Köszönjük, Uram, hogy ezt minden vasárnap meg akarod mutatni nekünk... hogy Te a mi szent és magasztos Teremtőnk vagy, de Jézus Krisztus által szerető Atyánk is. Kérünk Téged, áldj meg ezen az istentiszteleten is Igéddel és a Lelkessel, hogy megértsük, megtapasztaljuk jelenvalóságodat. Áldd meg együttlétünket, az Igéd olvasását, hirdetését és hallgatását. Jézus érdeméért. Amen

Mindenható Isten, szerető Atyánk. Országod közel van... ezek a szavak már évekkel ezelőtt is elhangzottak Júdea városaiban... majd később Samáriában... és később az egész világon... és ha őszintén bevalljuk emberi türelmetlenségünket, azt mondjuk, hogy a Te országod eljövetele késlekedik, távol marad. De éppen a Te irgalmad az, ami késlelteti az ország eljövetelét. Amíg mindenki hallhatja az evangéliumot és válaszolhat rá. Mert az ország csodálatos jövő azoknak, akik a béke gyermekei... de ítélet azoknak, akik a harag gyermekei. Uram... kérjük, hogy a Te életet adó Lelked által tégy minket olyan emberekké, akik szeretik és vágyják a Te békédet. És kérjük, hogy használj fel mindent, ami körülöttünk van, mint az országod jeleit.

Kérünk Téged a testvéreinkért, akik betegséggel küzdenek.

Kérünk a testvéreinkért, akik vesztességgel néznek szembe.

Azokért, akik aggódnak a jövő miatt...

Hálát adunk Neked minden áldásért, amit adsz nekünk... kérjük, hogy ezekben is mutass meg egy kis ízelítőt a mennyből.

Uram... imádkozunk egy csodáért... a legnagyobbért... hogy a Te Lelked által tudhassuk, hogy neveink fel vannak írva a mennyben. Hallgasd meg imánkat Jézus nevében. Amen